अथ विबुधगणांस्तानिन्दुमौलिर्विसृज्य
क्षितिधरपतिकन्यामादधानः करेण ।
कनककलशयुक्तं भक्तिशोभासनाथं
क्षितिविरचितशय्यं कौतुकागारमागात् ॥ १४ ॥
नवपरिणयलज्जाभूषणां तत्र गौरीं
वदनमपहरन्तीं तत्कृतान्नेपमीशः ।
अपि शयनसखीभ्यो दत्तवाचं कथञ्चित्
प्रमथमुखविकारैर्हासयामास गूढम् ॥ १५ ॥

इति श्रीकुमारसम्भवे महाकाव्ये कविश्रीकालिदासकृतौ उमापाणिग्रहणो नाम सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥

---

94. Tum deus luna cristatus, deorum catervis dimissis, montium domini filiam manu prehendit, atque ingressus est domum nuptialem, vasibus aureis instructam, munerumque splendore ornatam, in cuius solo lectus paratus erat.

95. Ibi Sivas Gauri, pudore ob novas nuptias ornatae, quae faciem ab illo attractam avertebat, atque ipsis lecti sociis aegre respondebat, distortis comitum suorum vultibus clam risum concitavit.